

Петко Р. Славейков
От куче ухапаний

Някого си ухапало едно куче, а той попитал с какво да го цери. Срещнал то стопанинът на кучето и като разбрал станалото, смислил да ся възползува от това, да си нахрани кучето. „Ако щеш – рекъл, – господине, да оздравяш, земи хляб и избърши кръвта от раната с него и го дай на кучето, що те е ухапало, да го изяде.“ А ухапаний смеишката повторил. „Но ако направя това да ся разчуе, щат да ся впуснат сичките кучета да мя разкъсат.“

Има чловеци, които с чуждата пагуба за своето си добро мислят.
Или лукавите и в нужда да ги питаш, гледат по-зло да ти направят.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова
Ползван източник: Петко Р. Славейков, „Съчинения“, т. 4, „Български писател“, С.
1979.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4082>]